தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723 pISSN: 3107-7781
Vol. 4 Issue: 02 November 2025
DOI: https://doi.org/10.63300/tm040211

Hill Dwellers in Kurunthogai

S.Anandha Shainy, PhD Research Scholar, Department of Tamil, Government Women's Arts and Science College, Affiliated by Periyar University, Karimangalam, Dharmapuri.
Email: anandhashainys96@gmail.com

Dr. S. Geetha, Research Guide, Principal, Government Women's Arts College, Affiliated by Periyar University, Krishnagiri
Email: pn6464@gmail.com

Abstract:

This paper analyzes the domestic life and ethical framework of the hill-dwelling community (Kuravar) as portrayed in the Kurinci (mountain region) poems within the Sangam literature anthology, Kurunthogai. Recognizing that literature serves as a mirror reflecting the contemporary society, this study focuses on specific verses that illustrate the deep, affectionate, and virtuous relationship (Illaram) between the hero and heroine of the mountain lands. The analysis highlights that their marital union was founded solely on mutual, intense love and affection (Anbu) rather than pre-existing kinship, as exemplified by the famous verse, "Yāyum Nyāyum yār āgiyaro..." (Kurunthogai 40). Furthermore, the study examines the cultural ideals of compromise, eternal fidelity across lifetimes, and the emotional resilience shown during necessary separation (for seeking wealth or fulfilling duty), ultimately concluding that the Kurinci poems in Kurunthogai articulate a profound and sublime ethical standard of love and commitment among the hill dwellers.

Keywords: *Kurunthokai, Sangam Literature, Kurinji, Mountain, Dwellers, Love, Marriage, Separation, Tamil Society, Ancient Tamil Poetry.*

References:

1. Jegatheesan, Ira. *Kurunthokai Aayvu Kovai*. Kurinji Pathippagam, 2006.
2. Achuthan, Ira. *Kurunthokai Kaattum Vaazhviyal*. Naam Tamilar Pathippagam, 2007.
3. Nagarasan, V. *Sanga Ilakkiyam Kurunthokai 1*. New Century Book House, 2004.
4. Nagarasan, V. *Sanga Ilakkiyam Kurunthokai 2*. New Century Book House, 2004.

Author Contribution Statement: NIL.
Author Acknowledgement: NIL.
Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam

குறுந்தொகையில் மலைவாழ் மக்கள்

சே. ஆனந்த ஷைனி,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, அரசு மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பெரியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. காரிமங்கலம், தர்மபுரி

முனைவர் செள. கீதா,

நெறியாளர், முதல்வர், அரசு மகளிர் கலை கல்லூரி, பெரியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கிருஷ்ணகிரி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இக்கட்டுரையானது சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் உள்ள குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் வாயிலாக மலைவாழ் மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் அறநெறிகளை ஆராய்கிறது. இலக்கியம் ஒரு காலத்தின் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், குறுந்தொகையிலுள்ள 401 பாடல்களில் வரும் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் இக்கட்டுரைக்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இவர்களின் இல்லற (Domestic Life) வாழ்க்கை அன்பு, காதல், மற்றும் அறம் சார்ந்த வாழ்வாக அமைந்துள்ளது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, தலைவன் தலைவி உறவு என்பது இரத்த உறவுகளைக் கடந்து, செம்புலப் பெயல் நீர் போல அன்புடைய நெஞ்சங்கள் தாமே ஒன்றுபடுவதன் மூலம் உருவாகிறது. பிரிவின்றி வாழ்தல், விட்டுக்கொடுத்தல், மற்றும் மறுபிறவி தோறும் தொடரும் காதல் ஆகியவற்றின் மூலம் தலைவன் தலைவியின் பிணைப்பின் (Commitment) ஆழம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையில் மலைவாழ் மக்களின் ஆழமான காதலும் அறமும் ஒரு உயர்ந்த வாழ்வியல் தரத்தை நிலைநிறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: குறுந்தொகை, சங்க இலக்கியம், குறிஞ்சி, மலை, குடியிருப்பாளர்கள், காதல், திருமணம், பிரிவு, தமிழ் சமூகம், பண்டைய தமிழ் கவிதை.

முன்னுரை

காலம் காலமாக இலக்கியங்கள் ஒரு சமுதாயத்தின் இதயமாகவும் உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பாகவும் விளங்கி வந்துள்ளன. ஒரு காலகட்டத்தின் சமூக அமைப்பு, பண்பாட்டு விழுமியங்கள், மக்களின் வாழ்வியல் முறைகள், நம்பிக்கைகள், மற்றும் சிந்தனைகள் அனைத்தும் அக்கால இலக்கியத்தில் புதைந்துள்ள அரிய பொக்கிஷங்களாகவே கருதப்படுகின்றன. குறிப்பாக, சங்க இலக்கியங்கள், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் வாழ்வின் பல்வேறு பரிமாணங்களை, பண்பாட்டு விழுமியங்களை, இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறையை, காதல் நெறிகளை, மற்றும் வீர உணர்வுகளை நமக்குத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் அரிய கருவூலங்களாகும்.

சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகளான பத்துப்பாட்டும் (பத்து நீண்ட பாடல்களின் தொகுப்பு), எட்டுத்தொகையும் (எட்டு நூல்களின் தொகுப்பு) பழந்தமிழர் வாழ்வின் செறிவான சித்திரங்களை அளிப்பவை. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் காதல் வாழ்வை மையமாக வைத்துப் பாடப்பட்ட நூல்களில், 'குறுந்தொகை' தனிச்சிறப்பு மிக்கது. பெயருக்கேற்ப, 'குறும்' பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலில், மொத்தமாக 401 பாடல்கள் (சில பதிப்புகளில் 402 என்றும் கூறப்படுகிறது) ஆழமான அகப்பொருள்

கருத்துக்களையும், நுட்பமான உணர்வுகளையும், அன்றாட வாழ்க்கைச் சலசலப்புகளையும் மிக எளிய நடையில் எடுத்துரைக்கின்றன. இக்கட்டுரை, குறுந்தொகையில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள 'குறிஞ்சித் திணை'ப் பாடல்களின் வழியே, மலைபடுகடாம் நிறைந்த மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறை, இல்லறப் பண்புகள், காதல் நெறிகள், மற்றும் இயற்கை சார்ந்த இயைந்த வாழ்வு ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மலைகளும், அருவிகளும், வனங்களும் சூழ்ந்த குறிஞ்சி நில மக்களின் பிரத்யேக வாழ்வியலை இலக்கியத்தின் வாயிலாக வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் தலையாய பணியாகும்.

இல்லற வாழ்க்கை: அன்பின் ஆழமும் பிறவித் தொடர்ச்சியும்

குறுந்தொகை, ஆண்மையின் கம்பீரத்தையும் பெண்மையின் நாணத்தையும் ஒருங்கே இணைத்து, அவர்கள் தமக்குள் ஈடுபாட்டுடன் இணைந்து வாழும் அன்புப் பொருந்திய காதல் வாழ்க்கையை மிக அழகாகச் சித்தரிக்கிறது. இது வெறும் அன்றாட வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் மட்டுமல்ல; மாறாக, ஆழ்ந்த பற்றுதலும், புரிதலும் கொண்ட ஒரு அலைபாயா காதல் வாழ்வு என்பதை குறுந்தொகை பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இக்காதல் வெறும் பூவுலக உறவு மட்டுமல்ல; இது ஒரு பிறவியில் மட்டும் நின்றுவிடாமல், பிறவி தோறும் நிலைத்து நிற்கும் அழியாத அன்புப் பிணைப்பாக, கணவனும் மனைவியுமாக ஒருவரை ஒருவர் தொடரும் புனிதமான வாழ்வாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இருவரும் ஒன்றிணைந்து வாழும் இல்லறமே வாழ்வின் உன்னதமான பயன் என்பதையும், இந்த உறவே பிறவி தோறும் தொடரும் புண்ணியமாக அமைவதையும் சங்கத் தமிழர் ஆழமாக நம்பினர்.

இந்த உன்னதமான கணவன்-மனைவி உறவு, வெறும் தாய்வழி அல்லது தந்தைவழி உறவின் நீட்சியாகவோ, அல்லது பலகாலம் பழகிய நெருக்கத்தின் காரணமாகவோ, சமூக நிர்பந்தத்தாலோ உருவாவதில்லை. மாறாக, ஒருவருக்கொருவர் இடையே இயற்கையாகவே தோன்றும் இடைவிடாத காதலும், உள்ளத்தைப் பிணைக்கும் ஆழமான அன்புடைய நெஞ்சமும், உணர்வுபூர்வமான ஈடுபாடும் மட்டுமே இவர்களை கணவன் மனைவியாக ஒன்றுசேர்க்கும் அடிப்படையான காரணிகளாகும். புறத் தோற்றங்களையோ, செல்வத்தையோ, குடும்பப் பின்னணியையோ விட, இரு உள்ளங்களுக்கு இடையே இயல்பாகப் பூக்கும் நேசமே அவர்களின் இணைபிரியா வாழ்வுக்கு அடித்தளமாக அமைகிறது. இதுவே சங்க காலத் தமிழரின் இல்லறக் கோட்பாட்டின் தனித்துவமான சிறப்பம்சம் ஆகும், இது அவர்கள் உறவுகளுக்கு அளித்த மதிப்பின் ஆழத்தையும், தூய்மையான அன்பின் தேவையையும் பறைசாற்றுகிறது. இந்தத் தத்துவமே குறிஞ்சி நில மக்களின் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்வின் மையக் கருத்தாக விளங்குவதையும் குறுந்தொகை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ?
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?
செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே. (குறுந்தொகை 40)

என்னும் வரிகளுக்கேற்ப செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைநீர் அம்மண்ணோடு கலந்து அதன் தன்மையை அடைதல் போலவே அன்புடைய நெஞ்சங்கள் தாமாகவே ஒன்றுபட்டன.

கணவன் மனைவிக்கு இடையே பல சண்டைகள் வந்தாலும், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து வாழ்தலே அறம் ஆகும். பிரிவின்றி வாழ்தலே வாழ்க்கைப் பேறாக கருதப்படுகிறது.

காதலுடன் வாழும் வாழ்க்கை உயர்ந்த வாழ்க்கையாகவும், உறுதியான வாழ்க்கையாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

அன்பும் பிரிவும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாய் சங்க இலக்கியத்தில், குறிப்பாகக் குறுந்தொகையில், மிக ஆழமாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. கொடுக்கப்பட்ட வரிகள் தலைவன் தலைவியிடையே நிலவும் பிரியாத அன்பையும், தவிர்க்க முடியாத பிரிவினால் ஏற்படும் துயரத்தையும், அதற்குள்ளேயும் ஒளிரும் நம்பிக்கையையும் அழகிய சித்திரமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

தலைவியின் பெற்றோர்கள் அவளைக் காவலில் வைத்த துயரம்:

முதலாவது பகுதி, தலைவன் தலைவிமீது கொண்ட அழியாப் பெரும் காதலையும், பெற்றோர்களால் ஏற்படும் பிரிவின் வேதனையையும் விவரிக்கிறது. தலைவியின் பெற்றோர் அவளது காதலை அறியாமலோ, அல்லது சமூக மரபுகளின் காரணமாகவோ அவளை வீட்டுக்குள் சிறைவைக்கிறார்கள். காதலால் பிணைக்கப்பட்ட இரு உள்ளங்களுக்கு இடையே சுவர் எழுப்பப்படுகிறது. தலைவனைப் பார்க்க இயலாமலும், அவனிடம் பேச முடியாமலும் தலைவி வாடுகிறாள். ஒவ்வொரு நாளும் அவளது கண்கள் கலங்கி, கண்ணீரில் மிதக்கின்றன. தலைவனும் அவளைக் காண முடியாத துயரில், "என் அன்பே, உன்னைப் பார்க்க முடியாமல் என் நாட்கள் பாழாகின்றனவே!" என்று மனம் உருக அழுகிறான்.

அவளை அடைவது இனி கடினம் என்பதை அறிந்தும், அவளது நினைவு அவன் நெஞ்சை விட்டு நீங்கவில்லை. "இப்பிறவியில் அவளை அடைவது என்பது இயலாத காரியமாகிவிட்டாலும், அவளின் மீதான என் காதல் ஒருபோதும் அழியாது. இது காலம் கடந்து, கயிலாயம் தாண்டி, மறுபிறவியிலும் தொடரும். அடுத்த பிறவியிலாவது நான் நிச்சயம் அவளை அடைவேன்" என்று தன் நெஞ்சைப் பார்த்து உறுதிபடக் கூறுகிறான். இங்கு,

பெறுவது இயையாது ஆயினும்
உறுவதுஒன்று
உண்டுமன் வாழிய நெஞ்சே (குறுந்தொகை)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் வரி மனதைப் பிழிகிறது. அதாவது, அவளை இந்த வாழ்வில் அடைய முடியாவிட்டாலும், அவளின் நினைவும், அவளை எண்ணி வாழும் காதலும் எனக்குள் நீங்காது நிலைத்திருக்கும். பிரிவின் துயரத்தைத் தாங்கினாலும், காதல் தரும் இனிய நினைவுகள் வாழும் காலம் முழுவதும் துணையிருப்பதை இந்த வரிகள் வலியுறுத்துகின்றன. இது வெறும் பிரிவு குறித்த வருத்தம் மட்டுமல்ல; காதலின் உன்னதத்தையும், அது தரும் அழியா ஆற்றலையும் உணர்த்தும் ஆழமான உளவியல் வெளிப்பாடு. தலைவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள இயற்கைக்கும், உலகத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு, தன் காதலியின் நினைவிலேயே தன்னை மறக்கும் அளவுக்குப் பிரியத்தில் உழல்கிறான்.

பொருள் தேடல் பிரிவும் தலைவியின் துயரும்:

இரண்டாவது பகுதி, திருமணத்திற்குப் பொருள் தேடிச் செல்லும் தலைவனின் பிரிவால் தலைவி படும் வேதனையை எடுத்துரைக்கிறது. தலைவன் மணவாழ்விற்கு ஏற்ற செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்திற்காக தலைவியைப் பிரிந்து, கடினமான பாலைவன வழியே செல்கிறான். காதலின் ஆழம் ஒருபுறமிருக்க, வாழ்வியலின் யதார்த்தமான தேவைகளும் பிரிவுக்குக் காரணமாகின்றன.

தலைவன் பொருள் தேடிப் பிரிந்து சென்றது, தலைவியின் உள்ளத்தில் ஒரு பெரும் துயரப் புயலைக் கிளப்பி விடுகிறது. "என் உயிரே, நீ இல்லை என்றால் இந்த அழகான இயற்கையும் எனக்குப் பிடித்துப் போகவில்லை. உன் பிரிவு என்னை மிகவும் வேதனைப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு யுகமாக நகர்கிறது" என்று தோழியிடம் அழுது புலம்புகிறாள். "இந்த மரணத்தை விட இந்தப் பிரிவுதான் என்னை அதிகம் துன்புறுத்துகிறது" என்று மனம் வெதும்பிச் சொல்கிறாள்.

அவளது துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தோழி ஆறுதல் கூறுகிறாள். ஆனால், தலைவியின் உள்ளமோ,

அம்ம வாழி - தோழி! - நம்மொடு
பிரிவு இன்று ஆயின் நன்றுமன் தில்ல -
குறும்பொறைத் தடைஇய நெடுந்தாள் வேங்கைப்
பூவுடை அலங்குசினை புலம்பத் தாக்கிக்
கல்பொருது இரங்கும் கதழ்வீழ் அருவி,
நிலம்கொள் பாம்பின், இழிதரும்
விலங்கு மலை நாடனொடு கலந்த நட்பே.(குறுந்தொகை-134)

என்று பாடுகிறது. அதாவது, "தோழி, நீ வாழ்க! நம் தலைவனுடன் என்றும் பிரிவு என்பதே இல்லாமல் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்!" என்று ஏங்குகிறாள். குன்றுகளின் தடவிச் செல்லும் பெரிய வேங்கை மரங்களின் பூக்கள் நிறைந்த கிளைகளைத் தாக்கி, கல் மீது மோதிச் சத்தமிட்டு விழும் விரைந்த அருவிகள், செங்குத்தான மலைகளின் மீது பாம்பு ஊர்வது போலக் கீழே பாயும் அந்த மலைநாட்டுத் தலைவனுடன் கொண்ட நட்பு, பிரிவு இல்லாமல் இருந்திருந்தால் எவ்வளவு அற்புதமாக இருந்திருக்கும்! என்று தலைவி ஏக்கத்தைப் பகிர்கிறாள்.

தலைவனும் தலைவியும் அருகிலிருந்தாலும், தொலைவிலிருந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் உண்மையான அன்புடன் இருந்தனர். அவர்களின் உறவானது உடல்ரீதியான அண்மையை விட, உணர்வுபூர்வமான பிணைப்பினால் வலுப்பெற்றது. அதனால்தான், தலைவனது பிரிவும், அவன் இல்லாத வெறுமையும் தலைவிக்குப் பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தியது. பிரிவின் துயரிலும், அவர்கள் ஒருவர் மீது கொண்ட அன்பு மேலும் ஆழமடைவதை இவ்விரு காட்சிகளும் உணர்த்துகின்றன. இது சங்க இலக்கியம் காட்டும் காதலின் உன்னதம்; இன்றும் நம் மனங்களை ஈர்க்கும் காலத்தால் அழியாத வாழ்வியல் சித்திரம்.

திருமணதிற்கு பொருள் தேட வேண்டும் என்பதற்காக தலைவியை விட்டு பிரிந்து செல்கின்றான் தலைவன். தலைவியால் இப்பிரிவை தாங்க முடியவில்லை. அதனால் அழுது புலம்புகிறாள். இந்த பிரிவு தன்னை மிகவும் வேதனை அடைய செய்கிறது என்று தோழியிடம் கூறுகிறாள். தலைவியும் தலைவனும் அருகில் இருந்தாலும் தொலைவில் இருந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாக இருந்தனர். அதனால் தான் தலைவனது பிரிவு தலைவிக்கு பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தியது.

முடிவுரை :

அன்பும் பிரிவும் மனித வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத இரு கூறுகள். குறுந்தொகையில் காணப்படும் இந்த இரண்டு பாடல்களும், அன்பின் வலிமையையும், அதனால் உண்டாகும் இணைப்பின் இன்பத்தையும், பிரிவின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையையும், அதனால் ஏற்படும் ஆழமான துயரத்தையும், அதே வேளையில் நம்பிக்கையையும் மிக அழகாகவும், உணர்வுபூர்வமாகவும் சித்தரிக்கின்றன. சமூகக்

கட்டுப்பாடுகளும், வாழ்வியல் தேவைகளும் உறவுகளில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தையும், அதற்கு அப்பால் மனித மனத்தின் நேர்மையையும், அன்பின் அழியாத தன்மையையும் இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. தலைவனின் புலம்பலும், தலைவியின் கண்ணீரும், இயற்கை சித்தரிப்புகளும் சங்க காலத் தமிழர்களின் அன்பு, காதல், பிரிவின் மீதான ஆழ்ந்த பார்வையை நமக்கு உணர்த்தி, இன்றளவும் வாசகர்களை நெகிழ வைக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளாகத் திகழ்கின்றன. இந்த இலக்கியச் சான்றுகள், அன்பின் நுட்பமான விவாதங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன.

குறுந்தொகையில் மலைவாழ் மக்களின் தலைவன் தலைவியின் ஆழமான அன்பை குறித்தும் அவை வெளிப்படும் அழகான அறத்தை குறித்தும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1.ஜெகதீசன். இரா – குறுந்தொகை ஆய்வுக்கோவை – குறிஞ்சி பதிப்பகம் - 2006

2.அச்சுதன்.இரா – குறுந்தொகை காட்டும் வாழ்வியல் – நாம் தமிழர் பதிப்பகம் – 2007

3.நாகராசன். வி – சங்க இலக்கியம் குறுந்தொகை 1 – நியூ சென்சூரி புக் ஹவுஸ் – 2004

4.நாகராசன். வி – சங்க இலக்கியம் குறுந்தொகை 2 – நியூ சென்சூரி புக் ஹவுஸ் – 2004

- ✓ நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL
- ✓ கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL
- ✓ கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.

நமது ஆய்விதழ், சிசி பை (CC BY) உரிமமான கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தை (http://Creativecommons.org//license/by/4.0/) பின்பற்றுகிறது. இது, மூல ஆக்கத்தை முறையான சான்றுடன் பயன்படுத்தவும், மீண்டும் பயன்படுத்தவும், விநியோகிக்கவும், மற்றும் மறுபதிப்பு செய்யவும் அனுமதிக்கிறது.